

LA MIRADA DEL BISBE

Què queda del que somiàvem junts l'any passat?

L'any passat, per Pentecosta i el *Dia de l'Acció Catòlica i de l'Apostolat Seglar*, a la diòcesi de Sant Feliu de Llobregat ens atrevíem a formular un somni en veu alta: *Què somiem junts?* I responíem amb convicció: Somiem una Església missionera i corresponsable, on els laics i laiques siguin protagonistes de l'anunci de l'Evangelí, i on creixi una cultura vocacional que abrasi totes les etapes de la vida.

Un any després, la pregunta canvia lleument de to: *Què en queda, d'aquell somni?* En queda, sobretot, una direcció. El somni no era un eslògan per emocionar-nos un diumenge; era una brúixola. I quan un poble té brúixola, l'Esperit pot fer camí.

En queda, en primer lloc, la consciència que la sinodalitat no és un afegit organitzatiu, sinó un estil espiritual: Escoltar, discernir i caminar plegats. Per això ens hem proposat incorporar de manera estable la conversa en l'Esperit, per passar de ser «creients o no creients» a deixebles missioners, humils i valents.

En queda, en segon lloc, una aposta concreta, conformar comunitats acollidores i missioneres i iniciar amb generositat el camí cap a unitats pastorals, que ens ajudin a sumar carismes, recursos, formació i responsabilitats, i a reforçar la identitat mis-

sionera de cada batejat i de cada comunitat.

En queda, també, el pas del desig a l'agenda; hem posat per escrit prioritats i projectes que donen cos al somni: Formació i espiritualitat per a la conversió missionera, i l'adequació d'estructures sinodals i pastorals al servei de la vocació, la participació i la missió. I, entre els projectes que volem acompanyar, apareix l'Acció Catòlica General, juntament amb la promoció d'Església Jove Sant Feliu i l'actualització de la iniciació cristiana i el catecumenat.

Així, què en queda? En queda l'essencial: La Pentecosta continua. I aquest diumenge 24 de maig l'Esperit ens torna a dir: Alceu la mirada, no abaixes el somni de Déu, el somni de l'Església; convertiu-lo en camí compartit, fidel i alegre. Queda el camí obert... el pas següent és aquest: Fernos companys de ruta, com Jesús a Emmaús, i convertir les nostres parròquies en llocs on ningú no camini sol cap a Déu.

† **Xabier Gómez García**
Bisbe de Sant Feliu de Llobregat

Pots escoltar la carta dominical llegida pel bisbe Xabier a la secció *Podcast del Bisbe* del nostre web en aquest QR.

APUNTS PER A L'ANÀLISI

La meditació

La meditació juga un paper cabdal en el desenrotllament espiritual d'una persona i en el descobriment de la seva missió en el món. En els grans universos espirituals i religiosos, la meditació hi ocupa un lloc central, per bé que s'hi poden identificar mètodes, camins, formes i pràctiques molt distintes que no solament valen pel marc d'una religió, sinó també per a àmbits culturals i religiosos distints de l'originari.

La meditació és, essencialment, recerca. És un exercici que té com a finalitat esdevenir conscient del propi ésser

i de la pròpia vocació en el món. Manca una atenció difícil de practicar, especialment en contextos summament estimulats on la *dispersio mentis* és aclaparadora.

Meditar el que es llegeix és apropiars'ho, confrontar-ho amb un mateix, fer-ho interior. D'aquí la rellevància que té la repetició en la pràctica meditativa. La meditació és un exercici que fa intervenir el pensament, la imaginació, l'emoció

i el desig. Aquesta mobilització és necessària per a poder aprofundir en l'ésser personal i en el seguiment de la crida interior.

En sentit estricte, *meditare* és donar voltes, però no de manera repetitiva, sinó helicoidal, de tal forma que en cada nova volta s'aprofundeix un poc més, es penetra més intensament en la realitat, en el fons de la persona, en el misteri que l'habita.

Una vertadera dificultat en la pràctica de la meditació són les distraccions, les interferències exteriors o interiors que dispersen la ment i l'allunyen del seu objecte. La tendència a l'activisme que patim i la intolerància a la quietud i al silenci, fan vertaderament difícil l'art de meditar, perquè l'afluència de missatges intempestius és molt intensa i la ment no sempre té la suficient capacitat per abstraure's i fixar l'atenció en una idea, un pensament, una imatge o una sentència.

Francesc Torralba
Doctor en Teologia

LA MIRADA DEL OBISPO

¿Qué queda de lo que
soñábamos juntos
el año pasado?

El año pasado, por Pentecostés y el *Día de la Acción Católica y del Apostolado Seglar*, en la diócesis de Sant Feliu de Llobregat nos atrevíamos a formular un sueño en voz alta: ¿Qué soñamos juntos? Y respondíamos con convicción: Soñamos una Iglesia misionera y corresponsable, donde los laicos y laicas sean protagonistas del anuncio del Evangelio, y donde crezca una cultura vocacional que abrace todas las etapas de la vida.

Un año después, la pregunta cambia levemente de tono: ¿Qué queda, de aquel sueño? Queda, sobre todo, una dirección. El sueño no era un eslogan para emocionarnos un domingo; era una brújula. Y cuando un pueblo tiene brújula, el Espíritu puede hacer camino.

Queda, en primer lugar, la conciencia de que la sinodalidad no es un añadido organizativo, sino un estilo espiritual: Escuchar, discernir y caminar juntos. Por eso nos hemos propuesto incorporar de manera estable la conversación en el Espíritu, para pasar de ser «creyentes o no creyentes» a discípulos misioneros, humildes y valientes.

Queda, en segundo lugar, una apuesta concreta: conformar comunidades acogedoras y misioneras e iniciar con generosidad el camino hacia unidades pastorales que nos ayuden a sumar carismas, recursos, formación y responsabilidades, y a reforzar la identidad misionera de cada bautizado y de cada comunidad.

Queda, también, el paso del deseo a la agenda; hemos puesto por escrito prioridades y proyectos que dan cuerpo al sueño: formación y espiritualidad para la conversión misionera y la adecuación de estructuras sinodales y pastorales al servicio de la vocación, la participación y la misión. Y, entre los proyectos que queremos acompañar, aparece la Acción Católica General junto con la promoción de Església Jove Sant Feliu y la actualización de la iniciación cristiana y el catecumenado.

Así, ¿qué queda? Queda lo esencial: Pentecostés continúa. Y este domingo 24 de mayo el Espíritu nos vuelve a decir: Alzad la mirada, no rebajéis el sueño de Dios, el sueño de la Iglesia; convertidlo en camino compartido, fiel y alegre. Queda el camino abierto... el siguiente paso es este: hacernos compañeros de ruta, como Jesús en Emaús, y convertir nuestras parroquias en lugares donde nadie camine solo hacia Dios.

† **Xabier Gómez García**
Obispo de Sant Feliu de Llobregat

Davant la visita del papa Lleó XIV

Tots sabem que el resultat, l'èxit o el fracàs de les nostres trobades personals, depèn en gran mesura de l'expectativa i la predisposició del que es troben. L'èxit de l'esdeveniment està assegurat si l'expectació és compartida. El que espera el Papa ens ho ha dit, i no és altra cosa que complir el mandat del Senyor: que la nostra fe resti confirmada, tal com Jesús havia dit a Pere («Quan sereu sacsejats com es garbella el blat, he pregat per tu, perquè no defalleixi la teva fe, i tu, quan t'hauràs penedit, enforteix els teus germans»: Lc 22,32). El que hem d'esperar nosaltres de la visita del Papa és

justament que la nostra fe resti enfortida, confirmada.

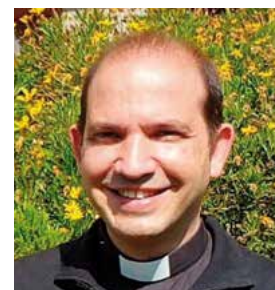
Sens dubte el Papa es una de les figures més atractives avui, i tot al seu voltant pot esdevenir un gran espectacle. Tots, la immensa majoria el vol veure i tenir a prop. Però nosaltres volem veure i esperar quelcom més essencial. Som ben conscients de les nostres mancances i dels obstacles que ens impedeixen créixer, viure i transmetre la gran joia de l'Evangelí. Mancances i obstacles de tot tipus, interiors i exteriors, personals, eclesials i socials. Reconeixem que sovint som sacsejats i que la presència del pastor, com a pare y germà gran, ens confirma en la fe, amb la seva paraula, amb la pregària comú, amb la celebració litúrgica, amb la lloança comú a Déu. Potser que esdevingui aquell moment en què ens sentim més família, més visiblement Església, com qui en presència del germà gran ens veiem més a prop uns dels altres.

El seu carisma agustinià de la interioritat viva (escolta, autenticitat, recerca) y de la comunió fraterna (comunicació, camí junts, i amor concret) significaran per a nosaltres una bona alenada de l'Esperit.

† **Agustí Cortés Soriano**
Bisbe emèrit

Nous arxiprestes

Mn. Samuel Gutiérrez, actual rector de les parròquies de Sant Baldri i Mare de Déu de Montserrat, de Sant Boi de Llobregat, i Santa Coloma, de Santa Coloma de Cervelló, és el nou arxipreste de l'Arxiprestat de Sant Boi de Llobregat. D'altra banda, els fins ara arxiprestats de Piera-Capellades i d'Anoia passen a ser l'Arxiprestat d'Anoia i el seu nou arxipreste és Mn. Carles Muñoz, actual rector, entre altres, de la parròquia de Santa Maria de Piera.

Per a Mn. Carles Muñoz, aquest nomenament representa «col·laborar en aquest moment nou al nostre bisbat amb les unitats pastorals, per assegurar la vida cristiana i la missió. A més, continuar la tasca dels anteriors arxiprestes, agrair la confiança del bisbe, laics i laiques, diaques i preveres de l'arxiprestat d'Anoia i viure aquesta nova responsabilitat com una oportunitat per a créixer com a deixeble-missioner».

Per la seva banda, Mn. Samuel Gutiérrez destaca que «tinc molt clar que Déu no sempre escull persones capacitades, com és el cas, però sí que capacita a aquelles persones que ha escollit. Amb aquesta confiança, acullo la nova missió que el bisbe m'encomana: servir l'arxiprestat de Sant Boi en el mo-

ment apassionant que vivim com a diòcesi, amb el gran repte de créixer en comunió i de renovar les nostres comunitats en clau misionera. La comunió és més necessària que mai. És la nostra identitat més pregona: Déu és comunió de vida i d'amor. Per això la missió de créixer en comunió és ben entusiasmant».

Mn. Samuel Gutiérrez recorda que «l'arxiprestat de Sant Boi, format fins ara per les parròquies de Sant Boi i Santa Coloma de Cervelló, s'acaba d'enriquir recentment amb la incorporació de les parròquies del Prat de Llobregat. La família arxiprestal creix i això sempre és una bona notícia. Emprenem aquesta nova etapa amb el desig d'esdevenir més fidels i autèntics seguidors del Crist i del seu Evangelí».

Recés diocesà per a joves a Laverna

La Casa d'Espiritualitat de Laverna, situada al Noviciat de les Caputxines de la Mare del Diví Pastor de Pallejà, va acollir el passat dissabte 9 de maig el recés diocesà per a joves d'aquest curs.

Una vintena de joves ens reuníem de bon matí per tenir aquesta jornada de pregària i comunió; en primer lloc, vam celebrar l'Eucaristia amb la comunitat de religioses que ens acollia. En acabar la missa, Mn. Santi Collell ens feia la proposta de pregària per al matí; en la primera part del matí se'ns proposava d'apropar-nos al dia de la Pasqua: un sepulcre buit, el dubte, la por, la fragilitat i la convicció de la necessitat de descobrir un Crist Viu que ens ofereix la seva vida.

A la segona part rebíem la crida a fer testimonis d'aquesta resurrecció

enmig del món, un testimoniatge valent, alegre, esperançador. Després de compartir en grup el treball fet individualment, fèiem el dinar de germanor, en el qual cadascú va portar el seu menjar i quelcom per compartir.

La jornada va acabar amb una estona d'adoració, amb el sagrament de la Reconciliació i el res de les Vespres.

El comentari generalitzat dels joves que van participar-hi era positiu i engrescador, valorant la necessitat de continuar oferint espais de pregària i comunitat com aquests. Amb ganes de seguir creixent com a Església Jove Sant Feliu.

Mn. Josep Sellarés
Delegat de Joventut

200 persones celebren la Pasqua del Malalt

La diòcesi de Sant Feliu de Llobregat va celebrar, el dissabte 9 de maig, la Pasqua del Malalt a la Residència de Santa Teresa de les Germanes Missioneres de l'Evangeli, a Sant Feliu de Llobregat. Hi van participar unes 200 persones.

L'acte va comptar amb malalts de diverses localitats de la diòcesi incloent

les Gnes. Hospitalàries Benito Meni, dels Germans de Sant Joan de Déu de Sant Boi de Llobregat, de la Residència El Carme de les Germanes de Sant Josep de Sant Feliu de Llobregat, de la Residència Lourdes de les Germanetes dels Ancians Desemparats de Sant Just Desvern. Durant la celebració es va fer una Euc-

ristia on, a part dels malalts, hi van participar també voluntaris, cuidadors, professionals i familiars, entre altres. La Pasqua del Malalt va estar presidida per Mn. Xaxier Sobreva, delegat de la Pastoral de la Salut del Bisbat de Sant Feliu de Llobregat, que va concelebrar amb diversos sacerdots de la diòcesi, entre ells, Mn. Ra-

món Martín, el P. Dionisio Manso, dels Camils de Sant Pere de Ribes; Mn. Médard Bianu, de la Catedral de Sant Llorenç i Mn. Ricard Hernández, rector de la parròquia de Sant Joan Despí i capellà a l'Hospital Moisès Broggi. A més, es va fer un aperitiu en un context festiu d'animació amb la Tuna San Luis Gonzaga.

AGENDA

- **Diumenge 24 de maig.** Celebració de la Solemnitat de la Pentecosta a la Catedral de Sant Llorenç, a les 18 hores.
- **Diumenge 24 de maig.** Confirmacions a la parròquia de Santa Maria de la Geltrú, a les 11 hores.
- **Dimarts 26 de maig.** El bisbe Xabier presideix la missa d'aniversari de dedicació de la Catedral, a les 20 hores.
- **Dijous 28 de maig.** Confirmacions a la parròquia de Santa Magdalena d'Esplugues, a les 19.30 hores.

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

25. □ Dilluns (lit. hores: 4a setm.) [Gn 3,9-15.20 (o bé: Fets 1,12-14) / Sl 86 / Jo 19,25-34]. Benaurada Verge Maria, Mare de l'Església; Sant Beda el Venerable (673-735), prev. i dr. de l'Església; sant Gregori VII, papa; santa Magdalena-Sofia Barat, fund. de les religioses del Sagrat Cor, a París (SCJM, 1800); santa Maria Magdalena de Pazzi, vg.; santa Vicenta-Maria López Vicuña, vg., fund. rel. Maria Immaculada.

26. □ Dimarts [1Pe 1,10-16 / Sl 97 / Mc 10,28-31]. Sant Feliu de Llobregat: Dedicació de la Catedral. Sant Felip Neri (Florència, 1515 - Roma, 1595), prev. i fund. de la Congregació de l'Oratori (CO, 1575); sant Zacaries,

bisbe; sant Quadrat, mr., deixeble dels apòstols.

27. ■ Dimecres [1Pe 1,18-25 / Sl 147 / Mc 10,32-45]. Sant Feliu de Llobregat: □ Beat Josep Tous i Soler (Igualada, 1811 - Barcelona, 1871), prev. i fund. de les Caputxines de la Mare del Diví Pastor; sant Agustí de Canterbury (s. VI-VII), bisbe, abans monjo a Roma; sant Juli, mr.; sant Berenguer, monjo.

28. □ Dijous [Gn 22,9-18 (o bé: He 10,4-10) / Sl 39 / Mt 26,36-42]. Jesucrist, Gran Sacerdot per sempre. Lleida: Dedicació de la Catedral; sant Germà, bisbe de París; sant Emili, mr.; santa Maria-Anna de Jesús Paredes, vg. de l'Equador. Urgell: sant Just (s. VI), bisbe d'Urgell.

29. ■ Divendres [1Pe 4,7-13 / Sl 95 / Mc 11,11-25]. Tortosa: sant Pere Màrtir Sans i Jordà, bisbe de Foquien i màrtir a la Xina (1747), nat a Ascó (Ribera d'Ebre), dominic.

30. ■ Dissabte [Jud 17,20-25 / Sl 62 / Mc 11,27-33]. Sant Feliu de Llobregat: □ Beat Pere Tarrés i Claret (Manresa, 1905 - Barcelona, 1950), prev.; sant Ferran (1198-1252), rei castellano-llleonès, patró d'institucions diverses; santa Joana d'Arc, vg., patrona de França.

31. □ Diumenge vinent, Santíssima Trinitat, (lit. hores: de la Solemnitat) [Ex 34,4b-6.8-9 / Sl: Dn 52a-56 / 2C 13, 11-13 / Jo 3,16-18]. Visitació de la Mare de Déu; santa Peronella (Petronila), vg.

Diumenge de Pentecosta (A)

COMENTARI

«Tots quedaren plens de l'Esperit Sant»

Som al final del temps de Pasqua. Crist ha rebut tot el poder sobre la creació; l'Església té la missió d'anar per tot el món a predicar l'evangelí. Però els falta una cosa molt important: la força de l'Esperit Sant que és el que celebrem avui. Ho veiem a l'evangelí: *Llavors alenà damunt d'ells i els digué: Rebeu l'Esperit Sant. A tots aquells a qui perdonareu els pecats, els quedaran perdonats.* Aquesta és una part fonamental de la missió de l'Església. Per això ha dit abans Jesús: *Com el Pare m'ha enviat a mi, també jo us envio a vosaltres.* La primera lectura ens narra de forma gràfica la vinguda de l'Esperit Sant. *De sobte se sentí venir del cel un so com si es girés una ventada violenta; llavors se'ls aparegueren com unes llengües de foc que es distribuïren i es posaren sobre cadascun d'ells.* Tot això revela la presència de l'Esperit: *Tots quedaren plens de l'Esperit Sant i començaren a expressar-se en diversos llenguatges, tal com l'Esperit els concedia de parlar.* Al final diu: *Tots nosaltres (gent de diverses llengües i països) els sentim proclamar les grandeses de Déu en les nostres pròpies llengües.* L'Esperit Sant pertany al món diví; el so ve del cel; l'Esperit Sant és una força irresistible que omple tota la casa; l'Esperit Sant fa comprendre la Paraula del Senyor, no calen traductors. Amb l'Esperit Sant comença una nova etapa, la definitiva, en la història de la salvació. L'Esperit Sant fa que el grup dels deixebles es converteixi en testimoni davant de tots els pobles. És clara la finalitat universalista d'aquesta narració. Però l'Esperit és també creador de la unitat en la diversitat. Ho diu clarament sant Pau: *Els dons que rebem són diversos però l'Esperit que els distribueix és un de sol.* I acaba dient: *Tots nosaltres, jueus o grecs, esclaus o lliures hem estat batejats en un sol Esperit per a formar un sol cos.* L'Esperit fa la unitat: *Les manifestacions de l'Esperit distribuïdes a cadascun són en bé de tots.* Deixem-nos guiar per la força, per la llum, pel foc de l'Esperit per a ser testimonis de Crist per tot el món.

Mn. Jaume Pedrós

► Lectura dels Fets dels Apòstols (Ac 2,1-11)

Durant la celebració de la diada de la Pentecosta, es trobaven tots junts en un mateix lloc, quan, de sobte, se sentí venir del cel un so com si es girés una ventada violenta, i omplí tota la casa on es trobaven asseguts. Llavors se'ls aparegueren com unes llengües de foc, que es distribuïren i es posaren sobre cadascun d'ells. Tots quedaren plens de l'Esperit Sant i començaren a expressar-se en diversos llenguatges, tal com l'Esperit els concedia de parlar. Residien a Jerusalem jueus piadosos provinents de totes les nacionalitats que hi ha sota el cel. Quan se sentí aquell so, la gent hi anà i quedaren desconcertats, perquè cadascun els sentia parlar en la seva pròpia llengua. Estranyats i fora de si deien: «No són galileus, tots aquests que parlen? Doncs, com és que cadascun de nosaltres els sentim en la nostra llengua materna? Entre nosaltres hi ha parts, medes i elamites, hi ha residents a Mesopotàmia, al país dels jueus i a Capadòcia, al Pont i a l'Àsia, a Frígia i a Pamfília, a Egipte i a les regions de Líbia, tocant a Cirena, hi ha forasters de Roma, hi ha jueus i prosèlits, hi ha cretencs i àrabs, però tots nosaltres els sentim proclamar les grandeses de Déu en les nostres pròpies llengües.»

► Salm responsorial (103)

R. *Quan envieu el vostre alè, Senyor, renoveu la vida sobre la terra.*

Beneeix el Senyor, ànima meua. / Senyor, Déu meu, que en sou de gran. / Que en són de variades, Senyor, les vostres obres / la terra és plena de les vostres criatures. R.

Si els retireu l'alè, expiren / i tornen a la pols d'on van sortir. / Quan envieu el vostre alè, reneix la creació, / i renoveu la vida sobre la terra. R.

Glòria al Senyor per sempre. / Que s'alegri el Senyor contemplant el que ha fet, / que li sigui agradable aquest poema, / són per al Senyor aquests cants de goig. R.

► Lectura de la primera carta de sant Pau als cristians de Corint (1Co 12,3b-7.12-13)

Germans, ningú no pot confessar que Jesús és el Senyor si no és per un do de l'Esperit Sant. Els dons que rebem són diversos, però l'Esperit que els distribueix és un de sol. Són diversos els serveis però és un de sol el Senyor a qui servim. Són diversos els miracles, però tots són obra d'un sol Déu que els fa valent-se de cadascun de nosaltres. Les manifestacions de l'Esperit distribuïdes a cadascun són en bé de tots. Perquè el Crist és com el cos humà: és un, encara que tingui molts membres, ja que tots els membres, ni que siguin molts, formen un sol cos. Tots nosaltres, jueus o grecs, esclaus o lliures, hem estat batejats en un sol Esperit per formar un sol cos, i a tots ens ha estat donat com a beguda el mateix Esperit.

► Lectura de l'Evangelí segons sant Joan (Jn 20,19-23)

El vespre d'aquell mateix diumenge, els deixebles eren a casa amb les portes tancades per por dels jueus, Jesús entrà, es posà al mig i els digué: «Pau a vosaltres.» Després els ensenyà les mans i el costat. Els deixebles s'alegraren de veure el Senyor. Ell els tornà a dir: «Pau a vosaltres. Com el Pare m'ha enviat a mi, també jo us envio a vosaltres.» Llavors alenà damunt d'ells i els digué: «Rebeu l'Esperit Sant. A tots aquells a qui perdonareu els pecats, els quedaran perdonats, però mentre no els perdoneu, quedaran sense perdó.»

► Lectura del libro de los Hechos de los Apóstoles (Hch 2,1-11)

Al cumplirse el día de Pentecostés, estaban todos juntos en el mismo lugar. De repente, se produjo desde el cielo un estruendo, como de viento que soplaba fuertemente, y llenó toda la casa donde se encontraban sentados. Vieron aparecer unas lenguas, como llamaradas, que se dividían, posándose encima de cada uno de ellos. Se llenaron todos de Espíritu Santo y empezaron a hablar en otras lenguas, según el Espíritu les concedía manifestarse. Residían entonces en Jerusalén judíos devotos venidos de todos los pueblos que hay bajo el cielo. Al oírse este ruido, acudió la multitud y quedaron desconcertados, porque cada uno los oía hablar en su propia lengua. Estaban todos estupefactos y admirados, diciendo: «¿No son galileos todos esos que están hablando? Entonces, ¿cómo es que cada uno de nosotros los oímos hablar en nuestra lengua nativa? Entre nosotros hay partos, medos, elamitas y habitantes de Mesopotamia, de Judea y Capadocia, del Ponto y Asia, de Frigia y Panfilia, de Egipto y de la zona de Libia que limita con Cirene; hay ciudadanos romanos forasteros, tanto judíos como prosélitos; también hay cretenses y árabes; y cada uno los oímos hablar de las grandezas de Dios en nuestra propia lengua».

► Salmo responsorial (103)

R. *Envía tu Espíritu, Señor, y repuebla la faz de la tierra.*

Bendice, alma mía, al Señor: / ¡Dios mío, qué grande eres! / Cuántas son tus obras, Señor; / la tierra está llena de tus criaturas. R.

Les retiras el aliento, y expiran / y vuelven a ser polvo; / envías tu espíritu, y los creas, / y repueblas la faz de la tierra. R.

Gloria a Dios para siempre, / goce el Señor con sus obras; / que le sea agradable mi poema, / y yo me alegraré con el Señor. R.

► Lectura de la primera carta del apóstol San Pablo a los Corintios (1Cor 12,3b-7.12-13)

Hermanos: Nadie puede decir: «Jesús es Señor», sino por el Espíritu Santo. Y hay diversidad de ministerios, pero un mismo Señor; y hay diversidad de actuaciones, pero un mismo Dios que obra todo en todos. Pero a cada cual se le otorga la manifestación del Espíritu para el bien común. Pues, lo mismo que el cuerpo es uno y tiene muchos miembros, y todos los miembros del cuerpo, a pesar de ser muchos, son un solo cuerpo, así es también Cristo. Pues todos nosotros, judíos y griegos, esclavos y libres, hemos sido bautizados en un mismo Espíritu, para formar un solo cuerpo. Y todos hemos bebido de un solo Espíritu.

► Lectura del santo Evangelio según san Juan (Jn 20,19-23)

Al anochecer de aquel día, el primero de la semana, estaban los discípulos en una casa, con las puertas cerradas por miedo a los judíos. Y en esto entró Jesús, se puso en medio y les dijo: «Paz a vosotros». Y, diciendo esto, les enseñó las manos y el costado. Y los discípulos se llenaron de alegría al ver al Señor. Jesús repitió: «Paz a vosotros. Como el Padre me ha enviado, así también os envío yo». Y, dicho esto, sopló sobre ellos y les dijo: «Recibid el Espíritu Santo; a quienes les perdonéis los pecados, les quedan perdonados; a quienes se los retengáis, les quedan retenidos».